

Biotekniken har en mycket tydlig dubbelanvändningspotential med säkerhetspolitiska konsekvenser. Den snabba biotekniska utvecklingen har starkt påverkat dagens hotbild avseende B/C-vapen. B- och toxinvapenkonventionen, vilken omfattar smittämnen samt toxiner och bioregulatorer, saknar idag verifikationsprotokoll varför möjligheterna att kontrollera dess efterlevnad är begränsade.

Toxiner och bioregulatorer kan användas både som stridsmedel och som avancerade läkemedel. Ryssland är ett av de länder som har haft ett offensivt program vilket bl a omfattade toxiner. Det är idag av stort intresse att undersöka den aktuella ryska kompetensnivån avseende toxiner. Det är idag av stort intresse att undersöka den aktuella ryska kompetensnivån avseende toxiner och bio-regulatoriska peptider samt dessa ämnens betydelse för rysk lämedelsindustri. Rapporten visar på en relativt hög kunskapsnivå och att frågeställningar inom rysk läkemedelsindustri. Rapporten visar på en relativt hög kunskapsnivå och att frågeställningar inom rysk forskning i stort är desamma som i Väst. Ett litet antal forskningsinstitut – många med finansiellt stöd från och samarbete med västländer – svarar för en jämn vetenskaplig produktion av god klass. Samtidigt har endast en liten del av den samlade FoU-kunskapen omsatts i praktisk civil tillämpning i form av medicinska terapimetoder, vacciner m m vilket är en tydlig skillnad mot situationen i väst.

Ryssland har alltmer halkat efter i den snabba bioteknikutvecklingen. Såväl biotekniska industrier som forskningsinstitut har ekonomiska svårigheter. Eventuella statliga satsningar för att stärka den biotekniska sektorn rymmer både möjligheter och risker för omvärlden. Å ena sidan ledde dylika satsningar under 1970- och 1980-talen, med motiveringen att Sovjetunionen måste försöka komma ikapp väst inom bioteknikområdet, till det största B-vapenprogram världen skådat.